

عنوان مقاله:

ضمانت در اسناد تجاری در قانون تجارت و مقایسه آن با لایحه ی قانون تجارت

محل انتشار:

نخستین کنگره بین المللی حقوق ایران با رویکرد حقوق شهروند (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهری قایینی شهرباک - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سیرجان

عبدالمهدی حیدری - استادیار دانشگاه آزاد رفسنجان

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی ضمانت در اسناد تجاری در قانون تجارت و مقایسه آن با لایحه ی قانون تجارت است. یافته های تحقیق حاکی از آن است لایحه ی جدید قانون تجارت ضمانت نامه ی اسناد تجاری را احصا نموده است. از دیرباز تاکنون ضمانت به عنوان قراردادی مستقل از قرارداد پایه، میان تجارت پیشگان و بازاریان رواج داشته است و فقه و حقوق اسلامی نیز آن را لحاظ نموده است. حقوق کشورمان بر خلاف قانون تجارت با ضمانت نامه های بانکی آشنا بوده است. در این پژوهش نویسندگان با بررسی ماهیت و جایگاه ضمانت و نهاد ضمان عقدی در فقه و حقوق کشورمان، به این نکته دست یافته اند که ضمانت نامه ی مستقل مذکور در لایحه ی جدید حقوق تجارت قابل توجیه و مقایسه با نهادهای سنتی ضمان نیست. نویسندگان با بررسی مواد لایحه ی جدید قانون تجارت، اوصاف ضمانت نامه های اسناد تجاری را در لایحه ی مزبور شناسایی نموده اند. تعهد موقت، ابتدایی، مستقل، قابلیت انتقال و قابلیت اشتراک از جمله این اوصاف اند. ضمانت نامه های اسناد تجاری مذکور در لایحه، در مقایسه با ضمانت نامه های متداول بانکی ضمانت نامه ای است به معنای اخص و پرداخت آن می تواند به صورت عندالمطالبه و مشروط لحاظ شود. ماهیت و روش تحقیق این پژوهش توصیفی- تطبیقی می باشد و به صورت پیمایشی انجام گردیده است.

کلمات کلیدی:

ضمانت- اسناد تجاری- قانون تجارت- لایحه جدید قانون تجارت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/714844>

